

Do art. 6, część druga.

§ 7. Akcje i udziały krajowych towarzystw i spółek wyłącza się z podstaw opodatkowania osób, które posiadają takie akcje i udziały.

W analogiczny sposób należy traktować udziały w spółkach firmowych i firmowo-komandytowych (jawnych spółkach handlowych).

O ile jednak płatnik posiada akcje lub udziały zagranicznych towarzystw i spółek, to wartość tych akcji, względnie udziałów, należy doliczyć do majątku ich posiadacza.

§ 8. Wartość poszczególnych przedmiotów, wchodzących w skład majątku płatnika, oblicza się w ogólności wedle ich przeciętnej wartości obiegowej, jaką posiadały w dniu 1 lipca 1923 r. Wartość tę należy obliczyć na podstawie norm szacunkowych, zawartych w rozporządzeniu II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 123 poz. 996) o ustaleniu wartości przedmiotów majątkowych.

Przy oszacowaniu długów, wyrażonych w rublach, koronach austriacko-węgierskich i markach niemieckich, należy kierować się przewalutowaniami miejscowymi, które były stosowane przy spłacie tego rodzaju długów w okresie czerwiec—lipiec 1923 r. Długi te należy przeliczyć na marki polskie według przeciętnego kursu, jaki był przyjmowany przy spłatach w danym okręgu szacunkowym, przyczem należy uwzględnić okres powstania długów.

Wiadomości o wyżej wspomnianych przewalutowaniach należy poczerpnąć od notariuszów, zarządów instytucji kredytowych i z innych t. p. kompetentnych źródeł.

Długi wyrażone w innych obcych walutach przelicza się na marki polskie według kursu giełdy warszawskiej w dniu 1 lipca 1923 r.

Długi zaciągnięte w markach polskich przyjmuje się w wysokości nominalnej.

Za ciężary uważa się wszelkie oparte na tytule prawnym powinności na rzecz innych osób, renty i inne powtarzające się świadczenia w gotówce lub naturze.

Przy ustalaniu wartości ciężarów należy odpowiednio stosować przepisy §§ 7 i 16 rozp. II Ministra Skarbu oraz postanowienia poprzedniej części niniejszego paragrafu, dotyczące oszacowania długów.

Czystą wartość majątku płatnika ustala się w markach polskich, a następnie przelicza się ją na franki złote według kursu: 1 frank złoty równa się 20.000 mk.

§ 9. Odnośnie do posiadłości gruntowych na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego i powiatów: grodzieńskiego, wołkowyskiego, lidzkiego, wołyńskiego, wilejskiego, oszmiańskiego, wileńskiego, trockiego, święciańskiego, brąsławskiego, duniłowiczowskiego, dziśnieńskiego oraz gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego, należy za ciężar uważać wynikające z ustawy z dnia 21 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 822) zobowiązania na rzecz osób, określonych w art. 1 powołanej ustawy.

Również zobowiązania na rzecz drobnych dzierżawców rolnych z mocy ustaw z dn. 3 lipca 1919 r.

(Dz. P. P. P. № 57 poz. 345) i z dn. 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 346) uważać należy na ciężar w stosunku do właścicieli wypuszczonych w dzierżawę gruntów.

Za podstawę obliczenia wartości powyżej rzezonnych ciężarów należy przyjąć różnicę między wartością przeciętnej rocznej tenuty dzierżawnej, opłacanej w tym samym okręgu szacunkowym z takich samych obszarów gruntowych, a wartością rocznej tenuty dzierżawnej płaconej faktycznie właścicielowi (płatnikowi) przez osoby, korzystające z uprawnień, wynikających z powołanych wyżej ustaw. Różnicę, przedstawiającą roczny ubytek w dochodach z danego obszaru gruntów, należy skapitalizować w myśl § 7 rozp. II Ministra Skarbu i potrącić z ogólnej wartości majątku płatnika.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

33.
Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 stycznia 1924 r.

celem wykonania ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziany w § 7 ustęp 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 137 poz. 1148) pobieranie 6% odsetek w stosunku rocznym od udzielanych kredytów na artykuły monopolowe nie ma zastosowania przy kredytach na wyroby tytoniowe.

Kredyty na wyroby tytoniowe udzielane mają być po myśli rozporządzenia z dnia 22 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 124 poz. 1006) nadal bezprocentowe.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*
